

תפילת העמידה כמנהג ק"ק קטלוניא

1

כתבו הגאונים ז"ל ששליח צבור אינו צריך לומר יי שפתי תפתח . ולא לבסוף יהיו לרצון אמרי פי ולא לפסוע שלש פסיעות לאחוריו . וי"א ששלש פסיעות צריך לפסוע לאחוריו שביון שאין לו לעקור את רגליו ועומד בכוון לפני יוצרו כיון שמשלים צריך ליטול רשות ולפסוע לאחוריו וכל מי שאינו נוטל רשות ראוי לו שלא להתפלל:

ויתפלל בכוונה באימה ובאירה:

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

**ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו . אלהי אברהם .
אלהי יצחק ואלהי יעקב . האל הגדול הגבור
והנורא . אל עליון . גומל חסדים טובים . וקונה הכל
וזוכר חסדי אבות . ומביא גואל לבני בניהם למען שמו**

באהבה:

בעשיית זכרנו לחיים . אל מלך חפץ בחיים . וכתבנו בספר החיים . למענך
אלהים חיים אל חי ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן

אברהם:

**אתה גבור לעולם יי . מחיה מתים אתה . רב
להושיע:**

מיום ראשון של פסח למוסף עד אחרון של סוכות למוסף אינו מזכיר רוחות וגשמים שאינו זמנן אלא מוריד הטל וגם הוא חיי הארץ . ומי שמעו בימות החמה ואמ' משיב הרוח אין מחזירין אותו שהרוח מנשב לעולם . ואם אמר מוריד הגשם מחזירין אותו לפי שהטל סימן ברכה ולא הגשם בכל עת . ולפי שהגשם שקולה כתחיית המתים קבועה בתחיית המתים . ואם לא הזכיר טל בימות החמה ולא רוח אין מחזירין אותו לפי שאין נעצין:

תפילת העמידה כמנהג ק"ק קטלוניא

בקיץ מוריד הפל: בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד . מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים . רוֹפֵא חוֹלִים . מְתִיר אֲסוּרִים
 . וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת . וּמִי
 רוֹמֵה לָךְ . מְלַךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

בעש"ת מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

וּנְאֻמָּן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה
 הַמֵּתִים:

כתבו הגאונים ז"ל בשם רבנו האי ז"ל דיחיד המתפלל והתחיל עם שליח צבור
 כשנייע בא"י מחיה המתים רשאי לענות קדושה עם הצבור והוא דאמ' מלה מלה
 עם שליח צבור וכן בקדושה ולעומתם משבח' כמוהו . המתפלל ובעוד ששליח
 צבור אומר קדוש או מודים או קדיש ישתוק וישמע כי שומע בעונה . ואחר כך צריך
 להתחיל ולגמור תפלתו . אך בלא עת תפלה שומע בעונה מבלי הפסק:

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בַּעוֹלָם . בְּשֵׁם שְׁמֶךָ יִשְׁיֵן אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם . וּבֶן
 כְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ . וְקֵרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ .
 קְדוֹשׁ . יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ . לְעוֹמְתָם מִשְׂבַּחִין וְאוֹמְרִין
 . בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ . וּבְדַבְרֵי קְדֻשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר . יְמַלֹּךְ יְיָ
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

לְדָר וְדָר אֶתְּהָ קְדוֹשׁ וּשְׁמֶךָ קְדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכֹל יוֹם
 יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעש"ת המלך)

הַקְדוֹשׁ:

אֶתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת . וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה . וְחֹנֵנוּ
מֵאֶתְךָ דַּעַה וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן

הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרֶתְךָ . וְקָרְבָנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ
. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

בברכת סלח לנו מאריבין ומוסיפין לומ' פסוקי דרחמי וסליחות בתענית צבור, מפני
שהיא כעין וידוי ובקשת סליחה:

סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ . מָחַל לָנוּ מִלְּפָנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ
. כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסָלַח:

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ . וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאוּרָה
שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֹךְ . כִּי אֵל מְלֹךְ גּוֹאֵל וְחֹזֵק

אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בכל תענית ציבור החזן אומר

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוּם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְּצָרָה גְּדוּלָה אֲנַחְנוּ . אֵל
תַּעֲלָם אֲזַנְךָ מִשְׁמַע תְּפִילָתֵנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִבְּקִשְׁתֵּנוּ . הִיְהִי נָא
קְרוֹב לְשׁוֹעֵנוּ . טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ . בְּדַבָּר שְׁנֵאמַר . וְהִיְהִי טָרָם
יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה . עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֶה . כִּי אַתָּה יְיָ פוֹדֶה
וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַעוֹנֶה בְּעֵת

צָרָה:

רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא . הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי תַהֲלִתֵנוּ אֶתָּה .
וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ וּלְכָל
מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ . כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן
אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

במוצאי יום טוב ראשון של פסח מתחילין לומר ותן טל לברכה . ואומ' אותו עד ששים בתקופת תשרי וביום ששים גופו דהכי אמרי' יום ששים כל אחר ששים (בארץ ישראל החל מיום ז' בחשוון) . ירושלמי: נתפלל ואינו יודע מה הזכיר אמ' ר' יוחנן כל שלשים יום חזקה מה שהוא למוד מזכיר . משלשים יום ואילך מה שהוא חייב מזכיר:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עֲלֵינוּ
לְטוֹבָה . וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה . וְתֵן
(בקיז: טל) (בחוקף: טל ומטר) לְבִרְכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה .
וְשִׁבַע אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ מִטּוֹבְךָ . וּמֵלֵא יַדֵּינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
וּמֵעוֹשֶׁר מִתְּנוּת יָדֶיךָ . שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
דְּבַר רָע . וּמִכָּל פְּגַע רָע . מִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי
פּוֹרְעָנוֹת . חוּם וְרַחֵם עַל כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה וּפִירוֹתֶיהָ .
וְתֵהִי אַחֲרֵיתָהּ שִׁבַע בְּרָכָה חַיִּים וְשָׁלוֹם . וּבְרָכָה עֲלֵינוּ
בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵירוֹתֵנוּ . וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ .
לְאַרְצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבְרָאשׁוֹנָה . וַיּוֹעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה .
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה . וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אֶתָּה
יְיָ לְבִדְךָ . בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ
אֶתָּה יְיָ (בַּעֲשֵׂיית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

לְמִשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה . וְכֹל הַמַּיְנִים וְהַמְּלָשִׁינִים
וְהַמְּסוּרוֹת כֻּלָּם כְּרָגַע יֵאבְדוּ . וְכֹל אוֹיְבֵי
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה יִכְרְתוּ . וּמַלְכוּת זְרוֹן מְהֵרָה תִעַקֵּר
וְתִשְׁבֵּר וְתִמָּגֵר . וְתִכְרִיעַ וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל וְתִפִּיל אֶת כָּל
אוֹיְבֵינוּ וְאֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ . וְתִכְלֵם בְּמְהֵרָה בְּיַמֵּינוּ: בְּרוּךְ
אֶתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְּיעַ זְרִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים . וְעַל גְּרֵי הַצְּדָקָה וְעַל פְּלִיטַת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְעָלֵינוּ . יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכֹל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת . וְשִׁים
חֶלְקָנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ . כִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּטַחָנוּ . וְעַל חֲסִדְךָ [הַגָּדוֹל] נִשְׁעָנוּ: בְּרוּךְ אֶתָּה יְיָ
מִשְׁעֵן וּמְבַטָּח לְצַדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ . וְכִסֵּא דָוִד
עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיִן . וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב
בְּיַמֵּינוּ בְּגֵזֵן עוֹלָם:

בחשעה באב

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים . ואת העיר
האבלה והחרבה והבויה והשוממה מבלי בניה . היא יושבת
וראשה חפוי באשה עקרה שלא ילדה . ויבלעוה לגאיונים וירשוה
עובדי פסילים . ויטילו את עמך ישראל לחרב . ויהרגו בזדון חסידי
עליון . על בן ציון במר תבכה וירושלים תתן קולך . רבי לבי על
חלליהם . מעי מעי על הרונייהם . כי אתה יי באש הצתה ובאש
אתה עתיד לבנותה . כפתוב ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב
 . ולכבוד אהיה בתוכה: ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים:

וממשיך את צמח וכו'

ברוך אתה יי בונה ירושלים:

**את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח . וקרנו תרום
בישועתך . כי לישועתך קוינו כל היום: ברוך
אתה יי מצמיח [לנו] קרן ישועה:**

בברכת שומע תפלה יכול לבקש כל דבר שיצטרך לו כדאמרינן "הלכתא שואל
אדם צרכיו בשומע תפלה":

**אב הרחמן יי אלהינו שמע קולנו . חוס ורחם עלינו
 . וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו . כי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה . ומלפניך מלכנו ריקם אל
תשיבנו ועננו:**

בכל תענית ציבור היחיד אומר

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם הַתְּעֵנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ . אֵל
תֵּעָלֶם אֲזַנְךָ מִשְׁמַע תְּפִילָתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִבִּקְשָׁתֵנוּ . הִיָּה נָא
קְרוֹב לְשׁוֹעֵנוּ . טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ . בְּדַבַּר שְׁנֵאֲמַר . וְהִיָּה טָרֵם
יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה . עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמְעַ . כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה
וּמְצִיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוֹקָה:

בשני ובחמישי ובתענית שליח צבור כשחוזר התפילה אומר כאן:

וְיִזְכּוֹר רַחֲמֶיךָ וּבְכֹשׁ בְּעַסְךָ . וְכֹלָה מִמֵּנוּ דָבָר וְחָרַב צָרָה וְיִגוֹן שְׁבִי
וּבִזָּה צָר וְאוֹיֵב וּמִשְׁטָיִן וּמִשְׁחִית וּמִתְנַקֵּם . וְחִלָּאִים רַעִים
 . וּבִטָּל מַעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וְעַל
מַלְכוּת . וְקָרַב לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֵת הַגְּאֻלָּה וְעֵת הַיְשׁוּעָה . וְתָבֵא נָא
תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ עִם תְּפִלַּת חֲסִידֶיךָ:

ורשאי יחיד לאמרו גם כן אם ירצה בכל יום וכן יחיד המתפלל אם ירצה להתפלל
תפילה זו כשיגיע כאן לא יחזור ריקם לעולם ויאמר כך שלשה פעמים:

אֵל יְחִיד וּמִיָּחִיד . תַּן בִּי כַח הַבְּנֵה . שְׂאוּכַל לְהִתְחַזֵּק בְּאוֹתוֹ הַכַּח
לְהַלְלֶךָ וּלְפָאֲרֶךָ וּלְרוֹמְמֶךָ וּלְשַׁבְּחֶךָ וּלְקַדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ .
בְּרַכְנִי בְּרִכָּה שְׁלֵמָה מִמְּקוֹר בְּרִכוֹתֶיךָ . וְיִחַד לְכַבִּי לִירְאָתֶךָ . וְשַׁבְּעֵנִי
וְרַעֲנֵנִי מִרְצוֹנְךָ . וּפְתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ . אֵל . הַשְׁרִיחַ לְפָנֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת
 . וְלֹא אֶשְׁבַּח כְּלוּם מִכָּל מַה שְׁלֵמֶדְתָּנִי וּמִכָּל מַה שְׂאֵלְמֶד לְעוֹלָם .
וְתַנְהַגֵּנִי בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וְעֵצָה הַחֹנֵנֶת לִי . וְהַשְׁפִּיעֵנִי שְׁפַע חֲכָמָה וּבִינָה
 . שְׁפַע דַּעַת וּמִדַּע . שְׁפַע יְרֵאָה יְיָ . וְחַנּוּנִי וְעֲנִנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִילָּה:

מנהיג: ומה שאנו אומרי ואשי ישראל אע"פ שאין אנו מקריבין עבשיו קרבן רוצין
אנו לזמ' שהתפללות כנגד תמידין תקנום:

**רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה. וְהִשָּׁב
הַעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם
מִתְהַרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:**

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹוא וְיַגִּיעַ יְרָאָה. וְיִרְצֵה יִשְׁמַע
וְיִפְקֹד. וְיִזְכֵּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁךְ. וְזִכְרוֹן
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחַסֵּד לְחַיִּים
וּלְרַחֲמִים. וּלְשָׁלוֹם:**

כראש חודש ביום ראש החודש הזה: בחו"מ פסח ביום חג המצות הזה:
בחו"מ סוכות ביום חג הסוכות הזה:

**לְרַחֵם בּוּ עַלְיֵנוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָנוּ
בוּ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוּ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס
וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עַלְיֵנוּ וּמְלַטְנוּ מִכָּל צָרָה וְיַגּוּן וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:**

"וכיון שבאתה תפלה באתה עבודה שנאמר עולותיכם וזבחיכם לרצון על מזבחי"
(מגילה יח ע"א). ואע"פ שברכה זו דברי בקשה, כיון שהם על העבודה, הרי הם
כשבחים, וכללם בשלש אחרונות:

**וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפִץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ. וְתַחֲזִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן. וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים
בְּמֵאוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:**

בסוטה (דף מ ע"א): "כששליח צבור אומר מודים הקהל כורעים ואומרי מודים
אנחנו לך יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות וכו'". מודים אנחנו לך - פי'
משתחיים לך:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וְדֹר
 נוֹדָה לָךְ וְנִסְפֵר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ
 . וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם
 עִמָּנוּ. עַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר
 וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ
 חֲסִדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׁהַחֲיִיתָנוּ
 וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּין תַּחֲיֵינוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַחַנְנוּ וְתַאֲסוּף גְּלוּתָנוּ וְתַקְבְּצָנוּ מֵאַרְבַּע
 כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ לְחֻצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חוֹקֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
 שְׁלָם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ:

על הנסים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּוֹרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת
 שְׁעִשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבִזְמַן הַזֶּה:

לחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְּתִיחָ בֵּין יוֹחֲנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבְנָיו בְּשַׁעֲמֻדָּה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת
 וְיִן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְשִׁבְחָם מִתּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי
 רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבַּת אֵת רִיבָם
 . דִּנְתָּ אֵת דִּינָם. נִקְמַת נִקְמָתָם. מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד
 מְעֻטִים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי

תורתך . לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך . ולעמך ישראל עשית
תשועה ופורקן כהיום הזה . ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את
היכלך . וטהרו את מקדשך . והדליקו נרות בהצרות קדשך . וקבעו
שמונת ימי חנכה אלו בחלל ובהודאה לשמך: ו

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר המלכה בשישן הבירה . בשעמד עליהם המן
הרשע . ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לה' שנים עשר הוא
חדש אדר ושללם לבזו . ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו .
וקלקלת את מחשבתו . והשבות לו גמולו בראשו . ותלו אותו ואת
בניו על העץ: ו-

על בלם יתברך ויתרום תמיד שמך מלכנו לעולם
ועד . וכל החיים יודוך סלה:

בעש"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו את שמך הטוב באמת: ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

כשמתחיל החזן רצה, עולין הכהנים לדוכן ואומרים ברכתן בלחש . ומנחה שבכל
יום אין נשיאות כפים, משום שכרות, זולת מנחת התענית [ש]סמוך לשקיעת
החמה וכתפילת נעילה היא, ויש בה נשיאות כפים . וכן כתב רבנו סעדיה ז"ל . אך
בפרוינצה ובגלילותינו [לא] נהגו לאומרו . כתוב בסדר רב עמרם גאון ז"ל: כהנים
נושאים את כפיהם בשחרית ובמוסף ובמנחה של תענית, חוץ מן מנחה של יום
הכפורים, שבמקום מנחה נושאים את כפיהם בנעילה . גרס' במסכת ראש השנה
"תנו רבנן אין הכהנים רשאים לעלות בסנדליהן לדוכן וזו אחת התשע תקנות
שהתקין רבן יוחנן בן זבאי:"

כשמגיע שליח צבור למודים צריך הכהן ליטול את ידיו שנאמר שאו ידיכם קדש
וברכו את י'. ומברך בלחש:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:**

והולך ועומד לפתח ההיכל ומחזיר פניו למזרח ואומר:

**יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּהֵא בְּרָכָה זוֹ שְׁצִוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וּכְפָרָה לָנוּ וְאֵל יִהְיֶה בָּהּ מְכֻשׁוֹל וְעוֹן
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:**

וכשמגיע שליח צבור להטוב שמך ולך נאה להודות חוזר הכהן פניו למערב
ומתחיל שליח צבור יברכך ושונה הכהן יברכך. ואומר שליח צבור י' ושונה הכהן
י'. וכן עושה בכל אות ואות השליח צבור והכהן. ולאחר כל פסוק ופסוק עונין
הקהל אמן. ואין הכהן רשאי להתחיל בברכה עד שיכלה אמן מפני הצבור. ואין
הכהן רשאי להחזיר פניו מן הצבור עד שיתחיל שליח צבור שים שלום. ואין הכהן
רשאי לישא את כפיו אלא כנגד כתפיו:

והשליח צבור מתחיל להקריא מילה במילה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: (אָמֵן)

יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: (אָמֵן)

יֵשֵׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ. וַיִּשֵׁם לְךָ שְׁלוֹם: (אָמֵן)

וְנֹאמַר וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

וכשמחזיר הכהן פניו למזרח אומר בלחש:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שְׁגָזַרְתָּ עָלֵינוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ מַה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ

הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְּשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל

וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב

וּדְבִשׁ:

ואם אין כהנים יאמר השליח צבור:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְּשׁוּלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו
הַכֹּהֲנִים לְעַם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמוּרָה . וְבְרַכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרְךָ . יְיָ אֵל פָּנָיו אֱלֹהֶיךָ
וַיַּחַנְדְּךָ . יֵשׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ . וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם : וְנֹאמַר וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :

שְׁמֵי שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּרוֹב
עֵז וְשְׁלוֹם :

נְעֻמֵי"ת בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה . נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

והיחיד יאמר:

אֱלֹהֵי . נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה . וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה .
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדְם . וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לְכָל
תְּהִיָה . פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרֶתְךָ . וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי .
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעָה . מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלְקַל
מַחֲשִׁבוֹתָם :

יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

והיחיד יאמר קודם שיאמר אלהי עד שלא נוצרתי:

אֱלֹהֵינוּ מִלְּפָנָיו . יַחַד שְׂמַךְ בְּעוֹלָמְךָ . יַחַד מַלְכוּתְךָ .
 בְּעוֹלָמְךָ . יַחַד זְכוּרְךָ בְּעוֹלָמְךָ . בְּנֵה בֵּיתְךָ .
 שְׂכַלְל הַיְכָלְךָ . קָרַב מְשִׁיחְךָ . פָּדֵה צֹאנְךָ . שְׂמַח עַדְתְּךָ .
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמַךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 מִקְדָּשְׁךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תִּפְאָרְתְּךָ .
 עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן הַיְכָלְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 מְשִׁיחַ צְדָקְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן וְלֹא לְמַעַנְנוּ: הִרְחֵם יְזַכֵּנוּ
 לְשָׁנֵי הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא:

אֱלֹהֵי . עַד שְׁלֹא נּוֹצַרְתִּי אֵינִי כֹדָאִי . וְעַכְשָׁו שְׁנוֹצַרְתִּי
 כְּבָאֵלוֹ לֹא נּוֹצַרְתִּי . עֲפָר אָנִי בְּחַיִּי קָל וְחֹמֶר
 בְּמִיתָתִי . יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה
 וּכְלָמָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁלֵא אַחְטָא . וּמָה שְׁחַטָּאתִי
 מְרַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחִלָּיִים
 רְעִים:

יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגּוֹאֲלִי:

ויפסיע שלש פסיעות עקב אצל גודל וגודל אצל עקב כדכתיב "ולא תעלה במעלות על מזבחי" וכו'. ואומר שלום בשמאלי וכורע. שלום בימיני וכורע. שלום עלינו ועל כל ישראל וכורע:

שָׁלוֹם בְּשִׂמְאֵלַי וְשָׁלוֹם בְּיַמֵּינִי . עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
 הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ . וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל: אָמֵן

שליח צבור כשחוזר התפלה, סודרה כדרך שהיחיד סודרה, ואינו מחדש בה דבר, רק קדושה וברכת כהנים. ואע"פ שהתפללו הצבור, עונין אחריו אמן על כל ברכה וברכה, והעונה אמן צריך לענות בכל כח כוונתו דגרסין (שבת קיט ע"א) "אמ ר' שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן שנ' פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל תיקרי שומר אמונים אלא שאומר אמנים". ויש מי שעושה מצדיק נוטריקון. ז'. הם ז' אמנים שעונין בכל יום. א' כשמברך שליח צבור על נטילת ידיים בבקר. ב' אחר ברוך שאמר. ג' אחר ישתבח. ד' ברכות שבק"ש. בערב שתים לפניה ושתים לאחריה ובבקר שתים לפניה ואחת לאחריה. ל"ח ברכות בין שתי תפלות של שחרית ומנחה שעונין אמן אחר שליח צבור כשחוזר התפלה. מ"ב אמנים של ז' קדישין שאנו אומר' בכל יום כי לכל קדיש עונין אמן ו' פעמים הרי ז' אמנים. ד' הרי ד' וקדושות בין שחרית ומנחה. וב' חדא דבשפה ברורה וחדא דובא לציון. ז' עשרה דבקים שבק"ש. ק' מאה ברכות שהייב אדם לברך בכל יום. ובשבת דבצרי כ"ד אמנים בין יוצר ומנחה עייל חלופיהו ז' אמנים של תפלת מוסף וי"ד אמנים של ז' קורין בתורה הרי כ"א. בצרי להו תלתא איפשר לאשלומינהו בב' ברכות של מפטיר: